

[Miljøministeren]

det, hvis det bare bliver på vore præmisser. Om det så kan blive det, er en anden snak. Men jeg er altså fortsat indstillet på, at vi har miljøafgifter, og på, at der arbejdes med miljøafgifter også i EF-regi. Vi har ingen planer om at ændre f.eks. på energiafgifterne, som jo faktisk er klare miljøafgifter.

Til fru Helle Degn vil jeg sige, at jeg beklager, at jeg ikke fik svaret på spørgsmålet om delmål og delårstal. Det mener jeg er noget der kan komme i næste fase. Det er selvfølgelig ikke muligt at sætte delmål og delårstal på alle steder. Når det f.eks. drejer sig en energihandlingsplan, er det jo meningen, at der skal komme en handlingsplan, som viser mulighederne for, hvordan vi kan nå de enkelte mål, og også prisen for det. Det er jo ret afgørende i denne sammenhæng også at vide, hvad det indebærer af økonomiske konsekvenser. Alt andet ville jo ikke være særlig ansvarligt. Og sådan er det også, når det drejer sig om lufthandlingsplaner og om havhandlingsplaner osv.

Over for fru Helle Degn vil jeg endnu en gang understrege, når fru Helle Degn siger, at hun ønsker – muligvis kan jeg have misforstået det – at hele regeringen går ind for denne handlingsplan, at hele regeringen står bag den handlingsplan. Det mener jeg også burde være fremgået af debatten.

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at jeg nok ikke fik udtrykt mig helt præcist om dette med embedsmændene i Miljøministeriet. Men jeg ved, at det er kedeligt for embedsmændene i Miljøministeriet, hvis deres motiver klandres, og det er de blevet i en lang række situationer i anledning af de debatoplæg, som vi har udsendt fra Miljøministeriet. Hvis jeg skal sige det mere præcist til fru Margrete Auken, kan jeg sige, at jeg i hvert fald ikke tror, der er nogen embedsmænd i Miljøministeriet, der sidder der for ligefrem at modarbejde miljøet. Og somme tider har de nærmest fået det at vide, og det synes jeg er urimeligt. Det er nu ikke fru Margrete Auken, der har gjort det, men andre har gjort det, og derfor fik jeg trang til i dag at sige noget om det, for jeg synes, det er meget kedeligt, at man mistænkeliggør hinandens motiver.

Fru Margrete Auken siger omkring industrihandlingsplanen, at det vil være ønskværdigt med nogle mål, og at jeg har misforstået, hvad fru Margrete Auken faktisk sagde med det indlæg. Og så vil jeg godt sige, at det er faktisk det,

vi har lagt op til med vore kvotebetragtninger. Jeg ved godt, at det er blevet til salg af forureningstilladelser og sådan noget, men det er i og for sig slet ikke det, der er grundtanken i det, vi har kaldt salg af forureningstilladelser. Det, vi har villet, er at sige: Denne recipient kan tåle så og så meget, hvordan gør vi det mest hensigtsmæssigt? Det er faktisk det, der er ment med det. Og det vil sige, at det i nogle situationer kan være mest effektivt at sætte ind på industrien, nogle steder måske mest effektivt på landbruget og nogle steder måske ind på opvaske-maskiner.

Det begreb, der ligger i det, er faktisk en slags målsætning på recipienten, men jeg skal love for, at det er blevet drejet lidt anderledes i debatten. Jeg er glad for, hvis vi kan tage en diskussion om de mål for, hvad naturen kan tåle i de konkrete områder.

Så vil jeg i øvrigt understrege, at jeg synes, det er rigtigt, at der skal årstal og datoer på. Jeg har ikke noget imod årstal og datoer, og vi har jo også meddelt, at vi stemmer for denne dagsorden, hvori det indgår både dato og årstal. Det, jeg har sagt, er, at man ikke skal tro, at man løser et miljøproblem, fordi man siger 1. maj i stedet for 1. juni. Det er sådan set bare den bemærkning, jeg har til det.

I øvrigt er jeg meget enig med fru Margrete Auken i, at vi ikke skal snyde på vægten. Det har jeg nu aldrig ment var nogen god idé, undtagen måske i den helt personlige situation. Men 50 pct. er, hvad vi kan nå nu, og jeg synes, vi er nået et meget langt skridt, hvis vi kan få en debat på det niveau, for det har jeg ikke oplevet at vi har kunnet før. Jeg synes, det er meget vigtigt, hvis vi kan sige: Dette er, hvad vi teknologisk, økonomisk eller på anden vis kan nå nu, men vi har mere ambitiøse mål, for det er ikke nok i det lange løb. Vi er virkelig nået et meget stort skridt i dag, hvis vi kan blive enige om at føre en debat på den facon, og så tror jeg faktisk også, det bliver lettere for os at få folk med i debatten.

Til sidst lige et par bemærkninger til hr. Knud Lind, som siger en hel del om industrien og samarbejdet. Nu kan man jo ikke forlange, at hr. Knud Lind følger med i alting, men i det europæiske miljøår blev der faktisk etableret et samarbejde mellem Industrirådet, Landbrugsraadet, Greenpeace, NOAH og alle de forførelige organisationer, som hr. Knud Lind kal-